

ترجمه شعری از آلفرد دو موسه
ترانه جوانبخت

شعر آلفرد دو موسه

Tristesse

J'ai perdu ma force et ma vie,
Et mes amis et ma gaieté;
J'ai perdu jusqu'à la fierté
Qui faisait croire à mon génie.

Quand j'ai connu la Vérité,
J'ai cru que c'était une amie;
Quand je l'ai comprise et sentie,
J'en étais déjà dégoûté.

Et pourtant elle est éternelle,
Et ceux qui se sont passés d'elle
Ici-bas ont tout ignoré.

Dieu parle, il faut qu'on lui réponde.
Le seul bien qui me reste au monde
Est d'avoir quelquefois pleuré.

ترجمه این شعر به فارسی

اندوه

من نیرو و زندگی ام را از دست دادم
و دوستانم و شادمانی ام را
از دست دادم تا افتخار
که باور کردن به نبوغم را باعث میشد

وقتی واقعیت را شناختم
باور کردم که یک دوست است
وقتی آن را دریافتم و حس کردم
دیگر حالم از آن به هم می خورد

و با این وجود آن ابدی ست
و آنان که از آن گذشتند
این پایین همه را نادیده گرفتند

خدا حرف می زند باید به او جواب داد
تنها دارایی که در دنیا برایم می ماند
بعضی وقت ها گریه کردن است